

کنوا نسیون آزادی اجتماعات و حمایت از حق سازمان دادن سال ۱۹۴۸ (شماره ۸۷)

مصوب ۹ ژوئیه ۱۹۴۸ کنفرانس عمومی سازمان بین المللی کار در سی و یکمین اجلاس آن

تاریخ رسمیت یافتن : ۴ ژوئیه ۱۹۵۰ ، مطابق ماده ۱۵

کنفرانس عمومی سازمان بین المللی کار ،

که به وسیله هیات مدیره اداره بین المللی کار در سانفرانسیسکو تشکیل شد،

پس از تشکیل سی و یکمین اجلاس خود در ۱۷ ژوئن ۱۹۴۸ ،

با تصمیم به تصویب بعضی از پیشنهاد ها در باره آزادی اجتماعات و حمایت از حق سازمان دادن که هفدهمین مورد در دستور کار این اجلاس است ، به صورت یک کنوانسیون ،

با توجه به این امر که مقدمه اساسنامه سازمان بین المللی کار اعلام می دارد " شناسایی اصل اجتماعات " از ابرار های بهبود شرایط کار و برقراری صلح است ،

با توجه به این که اعلامیه فیلادلفیا تأیید می کند که "آزادی بیان و اجتماعات برای پیشرفت مستمر ضروری است " ،

با در نظر داشتن این امر که کنفرانس بین المللی کار ، در سی و یکمین اجلاس خود ، به اتفاق آرا اصولی را تصویب کرد که باید مبنای مقررات بین المللی را تشکیل دهد،

با توجه به این که مجمع عمومی سازمان ملل متحد ، در دومین اجلاس خود ، این اصول را تصویب ودر خواست کرد سازمان بین المللی کار به تلاش ادامه دهد تا شاید تصویب یک یا چند کنوانسیون بین المللی ممکن شود،

کنوانسیون زیر را که می توان آن را " کنوا نسیون آزادی اجتماعات و حمایت از حق سازمان دادن سال ۱۹۴۸ " ، نامید در نهمین روز ژوئیه ۱۹۴۸ تصویب می کند:

بخش یک

آزادی اجتماعات

ماده ۱

هر عضو سازمان بین المللی کار که این کنوانسیون برای آن رسمیت دارد متعهد می شود به مفاد زیر عمل کند:

ماده ۲

کارگران و کارفرمایان ، بدون هیچگونه تمایز ، حق دارند بدون اجازه قبلی ، سازمان های انتخابی خود را ایجاد ، و مطابق فقط مقررات سازمان مربوطه ، به آن ها ملحق شوند.

ماده ۳

۱- سازمان های کار گران و کارفرمایان حق دارند اساسنامه ها و مقررات خود را تدوین کرده ، نمایندگان خود را با آزادی کامل انتخاب کنند، اداره و فعالیت های خود را سازمان دهند و برنامه های خود را تنظیم کنند.

۲- مقامات دولتی باید از هر دخالتی که این حق را محدود کند یا مانع از اعمال قانونی آن شود ، خودداری کنند .

ماده ۴

سازمان های کار گران و کارفرمایان نباید به وسیله قوه مجریه در معرض انحلال قرار گیرند یا فعالیت شان به حال تعلیق در آید .

ماده ۵

سازمان های کارگران و کارفرمایان باید حق ایجاد ویبوستن به فدراسیون ها و کنفدراسیون ها را داشته باشند و تمامی چنین سازمان هائی ، فدراسیون و کنفدراسیون ، باید حق داشته باشند وابسته به سازمان های بین المللی کارگران و کارفرمایان شوند.

ماده ۶

مفاد ماده های ۲،۲ و ۴ فوق در مورد فدراسیون ها و کنفدراسیون های سازمان های کارگران و کارفرمایان صدق می کند.

ماده ۷

اكتساب شخصیت حقوقی به وسیله سازمان ها ، فدراسیون ها و کنفدراسیون های کارگران و کارفرمایان نباید به چنان شرایطی مشروط شود که اجرای مفاد ماده های ۲،۲ و ۴ پیشین را محدود کند .

ماده ۸

۱- در اعمال حقوق پیش بینی شده در این کنوانسیون ، کارگران و کارفرمایان و سازمان های مربوطه آنان ، مانند سایر اشخاص یا مجموعه های سازمان یافته ، باید به قانون کشور مربوطه احترام بگذارند.

۲- قانون کشور نباید چنان باشد یا چنان اجرا شود که به ضمانت های پیش بینی شده در این کنوانسیون لطمه بزند.

ماده ۹

۱- میزان ضمانت های پیش بینی شده در این کنوانسیون که باید در مورد نیروهای مسلح و پلیس اعمال شود باید به وسیله قوانین یا مقررات ملی تعیین شود.

۲- بر اساس اصل تعیین شده در پاراگراف ۸ ماده ۱۹ اساسنامه سازمان بین المللی کار ، تصویب این کنوانسیون از سوی هر عضو نباید بر هیچ قانون ، حکم و رای عرف یا موافقتنامه موجود که به موجب آن نیروهای مسلح یا پلیس از حقی تضمین شده برخوردارند، تاثیر بگذارد .

ماده ۱۰

در این کنوانسیون واژه "سازمان" یعنی هر سازمان کارگران یا کارفرمایان برای افزایش و دفاع از منافع کارگران یا کارفرمایان.

بخش دوم

حمایت از حق سازمان دادن

ماده ۱۱

هر عضو سازمان بین المللی کار که این کنوانسیون برای آن رسمیت دارد متعهد می شود همه اقدامات لازم و مناسب را انجام دهد تا تضمین کند کارگران و کارفرمایان بتوانند آزادانه حق سازمان دادن را اعمال کنند.

بخش سوم

مفاد متفرقه

ماده ۱۲

۱- در رابطه با سرزمین هائی که به آن ها در ماده ۲۵ اساسنامه سازمان بین المللی کار اشاره شده به گونه ای که با سند اصلاحی ۱۹۴۶ اصلاح شده ، غیرازسرزمین هائی که به آن ها در پاراگراف های ۴ و ۵ ماده فوق اشاره شده ، هر عضو سازمان که این کنوانسیون راتصویب می کند، باید موضوع را به مدیر کل اداره بین المللی کار به محض امکان پس از تصویب خود در اعلامیه ای با ذکر موارد زیر اطلاع دهد:

الف) سرزمین هائی که در رابطه با آن ها متعهد می شود مفاد کنوانسیون بدون تغییر در مورد آن ها اجرا شود ؛

ب) سرزمین هائی که در رابطه با آن ها متعهد می شود مفاد کنوانسیون با تغییراتی در مورد آن ها اجرا شود با ذکر جزئیات تغییرات مورد نظر؛

ج) سرزمین هائی که در رابطه با آن ها این کنوانسیون غیر قابل اجرا است ، ودر چنین مواردی دلایل غیر قابل اجرا بودن آن ؛

د) سرزمین هائی که در رابطه با آن ها تصمیم خود را مشروط می کند.

۲- تعهدات اشاره شده در زیر- پاراگراف های (الف) و (ب) پاراگراف یک این ماده بخشی تفکیک ناپذیر از تصویب به شمار می آیند و باید نیروی تصویب شده را داشته باشند.

۳- هر عضو می تواند در هر زمان با اعلام بعدی تمامی یا بخشی از شرایط اعلام شده در اعلامیه اولیه خود را به موجب زیر- پاراگراف های (ب) ، (ج) یا (د) پاراگراف یک این ماده لغو کند.

۴- هر عضو می تواند در هر زمانی که این کنوانسیون مطابق مفاد ماده ۱۶ در معرض لغو باشد ، با اعلامیه ای به مدیر کل شرایط هر اعلامیه پیشین را در هر زمینه دیگر تغییر دهد و موضع کنونی را در رابطه با چنین سرزمین هائی که ممکن است مشخص کند، اعلام نماید.

ماده ۱۳

۱- جایی که موضوع اصلی این کنوانسیون در محدوده اختیارات مربوط به خود مختاری هر سرزمین غیر اصلی باشد ، عضو مسئول روابط بین المللی آن سرزمین می تواند ، با موافقت دولت آن سرزمین ، در اعلامیه ای پذیرش تعهدات این کنوانسیون را از جانب آن سرزمین به مدیر کل اداره بین المللی کار اطلاع دهد.

۲- اعلامیه مربوط به پذیرش تعهدات این کنوانسیون را می توان به شرح زیر برای مدیر کل اداره بین المللی کار ارسال کرد :

الف) به وسیله دو یا چند عضو سازمان در ارتباط با هر سرزمینی که تحت اقتدار مشترک آن ها است؛ یا

ب) به وسیله هر نهاد بین المللی مسئول اداره هر سرزمینی ، به موجب منشور ملل متحد یا در غیر اینصورت در ارتباط با هر چنین سرزمینی.

۳- اعلامیه های ارسال شده برای مدیر کل اداره بین المللی کار مطابق با پاراگراف های پیشین این ماده باید نشان دهند مفاد کنوانسیون در سرزمین مربوطه بدون تغییر یا مشروط به انجام تغییراتی اجرا خواهند شد؛ هر گاه این اعلامیه حاکی از این باشد که مفاد کنوانسیون با تغییراتی اجرا خواهند شد ، باید جزئیات تغییرات مورد نظر را اعلام کند.

۴- عضو، اعضا یا نهاد بین المللی مربوطه می توانند در هر زمانی در اعلامیه ای دیگر از کل یا بخشی از حق تغییر ذکر شده در هر اعلامیه پیشین صرف نظر کنند.

۵- عضو ، اعضا یا نهاد بین المللی مربوطه می توانند در هر زمانی که این کنوانسیون در معرض لغو باشد مطابق مفاد ماده ۱۶ ، با اعلامیه ای به مدیر کل اداره بین المللی کار شرایط هر اعلامیه قبلی را در هر رابطه دیگر تغییر دهند و موضع جدید را در رابطه با کاربرد کنوانسیون اعلام کنند.

بخش چهارم

مفاد نهائی

ماده ۱۴

تصویب نهائی این کنوانسیون باید برای ثبت نزد مدیر کل اداره بین المللی کار ارسال شود.

ماده ۱۵

۱- این کنوانسیون فقط در مورد آن اعضای سازمان بین المللی کار الزام آور است که تصویب آن ها نزد مدیر کل ثبت شده باشد.

۲- این کنوانسیون دوازده ماه پس از تاریخی رسمیت می یابد که تصویب آن به وسیله دو عضو نزد مدیر کل به ثبت رسیده باشد.

۳- پس از آن ، این کنوانسیون برای هر عضوی دوازده ماه پس از تاریخی که تصویب آن عضو ثبت شده ، رسمیت خواهد یافت.

ماده ۱۶

۱- عضو که این کنوانسیون را تصویب کرده پس از انقضای ده سال از تاریخی که در آن زمان کنوانسیون برای نخستین بار رسمیت می یابد می تواند با اطلاع به مدیر کل اداره بین المللی کاربرای ثبت ، آن را فسخ کند. فسخ ، حد اقل یک سال پس از تاریخی که به ثبت رسیده رسمیت خواهد یافت.

۲- هر عضوی که این کنوانسیون را تصویب کرده ، و در طول سال پس از انقضای دوره ده ساله ذکر شده در پاراگراف پیشین ، حق فسخ پیش بینی شده در این ماده را اعمال نمی کند ، برای یک دوره ده ساله دیگر ملزم به اجرای آن خواهد بود و پس از آن می تواند این کنوانسیون را در انقضای هر دوره ده ساله بر اساس شرایط پیش بینی شده در این ماده فسخ کند.

ماده ۱۷

۱- مدیر کل اداره بین المللی کاربرای ثبت تمامی تصویب ها ، اعلامیه ها و فسخ هائی را که از سوی اعضای سازمان به وی ابلاغ شده ، به اطلاع کلیه اعضای سازمان بین المللی کار برساند.

۲- مدیر کل هنگام ابلاغ خیر ثبت دومین تصویب ارسال شده به وی به اعضای سازمان ، باید توجه اعضای سازمان را به تاریخی که از آن زمان کنوانسیون رسمیت خواهد یافت جلب کند.

ماده ۱۸

مدیر کل اداره بین المللی کاربرای ثبت به دبیر کل سازمان ملل متحد ، برای ثبت بر اساس ماده ۱۰۲ منشور ملل متحد ، ویژگی های کامل تصویب ها ، اعلامیه ها و اعمال فسخ به ثبت رسیده به وسیله خود را مطابق مفاد ماده های پیشین اطلاع دهد.

ماده ۱۹

در انقضای هر دوره ده ساله پس از رسمیت یافتن این کنوانسیون ، هیات مدیره اداره بین المللی کار باید گزارشی در باره کار این کنوانسیون به کنفرانس عمومی تقدیم و لزوم قرار دادن مساله تجدید نظر در کل یا بخشی از آن را در دستور کار کنفرانس بررسی کند.

ماده ۲۰

۱- در صورتی که کنفرانس کنوانسیون جدیدی را با تجدید نظر در کل یا بخشی از این کنوانسیون تصویب کند ، آنگاه موارد زیر حاکم خواهد بود، مگر این که کنوانسیون جدید به گونه ای دیگر پیش بینی کند:

الف) تصویب کنوانسیون تجدید نظر کننده جدید از سوی یک عضو ، باید شامل فسخ آئی تمام حقوق مربوط به این کنوانسیون ، علی رغم ماده ۱۶ فوق ، باشد اگر بنا باشد کنوانسیون تجدید نظر کننده جدید رسمیت یابد؛
ب) از زمانی که کنوانسیون تجدید نظر کننده جدید رسمیت می یابد ، این کنوانسیون نباید برای تصویب اعضا مفتوح باشد.

۲- این کنوانسیون در هر صورت با شکل و محتوای کنونی خود برای اعضائی که آن را تصویب کرده اما کنوانسیون تجدید نظر کننده را تصویب نکرده اند ، رسمیت خواهد داشت.

ماده ۲۱

نسخه های انگلیسی و فرانسوی متن این کنوانسیون از اعتبار یکسان برخوردارند.
آنچه در فوق ذکر شد متن معتبر کنوانسیون است که به گونه ای شایسته به وسیله کنفرانس عمومی سازمان بین المللی کار در جریان سی و یکمین اجلاس آن تصویب شد. این اجلاس که در سانفرانسیسکو تشکیل شد در دهمین روز ژوئیه ۱۹۴۸ خاتمه یافت.
ما با ایمان و حسن نیت این سند را در سی و یکمین روز اوت ۱۹۴۸ امضا کرده ایم .

